

— Приятели — казваше бухалътъ — нека се помолимъ на дѣда Господа да направи щото никога вече да не изгрѣва слънце. Цѣла година да бжде

все нощъ, да вали снѣгъ и да духатъ люти вѣтрове. Тогава другитѣ птици нѣма да виждатъ, ще ги ловимъ по-лесно и сладко, сладко ще ги ядемъ...

— Кукумяу! — изкрѣска радостно кукумявката — съгласна съмъ, нека така се помолимъ!

— Улулуу! — извика улолицата — дай, Боже, нощъ! Дай, Боже, нощъ цѣла година.

Ангелчето подхвъркна и се върна на небето при дѣда Господа.

— Обходи ли свѣта? — попита го Господъ.

— Обходихъ го.

— Въ цѣлата земя ли ходи? Да не си забравилъ нѣкого?

— Цѣлата земя обходихъ — отвърна ангелчето и му разказа кой какво желае презъ годината.

И нареди Господъ: който искаше добро за себе си и за другитѣ — добро му даде, а който се молѣше за зло — зло да пати.

Доиде редъ и до бухала, кукумявката и улолицата. Ангелчето разказа натъжжено какво е чуло отъ тритѣ лоши птици.

— Това ли сж наумили тѣ? — каза дѣдо Господъ

